

Algorytmy ewolucyjne w praktyce

algorytmy Estimation of Distribution Algorithms oparte na rozkładach prawdopodobieństwa modelowanych przez sieci bayesowskie i gaussowskie

Piotr Lipiński

Estimation of Distribution Algorithms

- Proste algorytmy EDA oparte na rozkładach prawdopodobieństwa wektora niezależnych zmiennych losowych:
 - dla dyskretnych problemów optymalizacji
 - UMDA
 - PBIL
 - CGA
 - dla ciągłych problemów optymalizacji
 - UMDAc
 - SHCLVND
 - PBILc

- Bardziej zaawansowane algorytmy EDA oparte na rozkładach prawdopodobieństwa wektora skorelowanych zmiennych losowych:
 - dla dyskretnych problemów optymalizacji
 - MIMIC, COMIT, EBNA, BOA, hBOA
 - dla ciągłych problemów optymalizacji
 - EGNA, modyfikacje powyższych

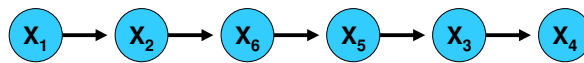
Estimation of Distribution Algorithms

- Popularnym podejściem do modelowania zależności między zmiennymi losowymi w chromosomie jest użycie probabilistycznych modeli graficznych.
- Probabilistyczne modele graficzne używają grafów do reprezentowania łącznych rozkładów prawdopodobieństwa modelujących wielowymiarowe wektory losowe.
- Najważniejsze probabilistyczne modele graficzne to:
 - sieci bayesowskie (ang. *Bayesian Networks*),
 - losowe pola Markowa (ang. *Markov Random Fields*).

Mutual Information Maximization for Input Clustering (MIMIC)

- MIMIC modeluje zależności między zmiennymi losowymi za pomocą łańcucha (uproszczonej sieci bayesowskiej), tzn. zakłada, że zmienne losowe zależą kolejno od siebie, niekoniecznie jednak w kolejności wyznaczonej przez ich pozycje w chromosomie.

- Przykład:

- Prowadzi to do modelu probabilistycznego opartego na warunkowych rozkładach prawdopodobieństwa

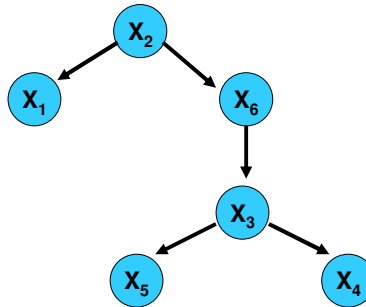
$$p(X) = p(X_{i_1} | X_{i_2}) p(X_{i_2} | X_{i_3}) \dots p(X_{i_{d-1}} | X_{i_d}) p(X_{i_d})$$

gdzie (i_1, i_2, \dots, i_d) to pewna permutacja zbioru $\{1, 2, \dots, d\}$.

- Kolejność zmiennych losowych w łańcuchu kodowana jest więc za pomocą permutacji ustalonej na podstawie testów statystycznych zależności zmiennych losowych opartych na bieżącej populacji.
- Prawdopodobieństwa warunkowe są estymowane z próbki danych tworzonej przez bieżącą populację.

Combining Optimizers with Mutual Information Trees (COMIT)

- COMIT rozszerza podejście stosowane w algorytmie MIMIC. Zamiast łańcucha, używa drzewa modelującego zależności między zmiennymi losowymi.
- Przykład:

modelowany rozkład prawdopodobieństwa to

$$p(X) = p(X_2) p(X_1 | X_2) p(X_6 | X_2) p(X_3 | X_6) p(X_5 | X_3) p(X_4 | X_3)$$

Combining Optimizers with Mutual Information Trees (COMIT)

- Podobnie jak w MIMIC, struktura drzewa ustalana jest na podstawie testów statystycznych zależności zmiennych losowych opartych na bieżącej populacji.
- Prawdopodobieństwa warunkowe są estymowane z próbki danych tworzonej przez bieżącą populację.

Sieci bayesowskie

- Sieci bayesowskie opierają się na bayesowskim podejściu do prawdopodobieństwa i statystyki:
 - prawdopodobieństwo bayesowskie: stopień przekonania o wystąpieniu określonego zdarzenia
 - prawdopodobieństwo klasyczne: prawdziwe (teoretyczne) prawdopodobieństwo wystąpienia określonego zdarzenia
- Twierdzenie Bayesa: prawdopodobieństwo *a posteriori* wystąpienia zdarzenia A pod warunkiem wystąpienia zdarzenia D i wiedzy ξ :

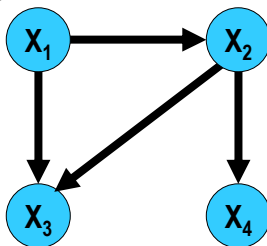
$$p(A|D, \xi) = \frac{p(A|\xi)p(D|A, \xi)}{p(D|\xi)}$$

- Interpretacja:
 - $p(A|D, \xi)$ to prawdopodobieństwo tego, że zaobserwowalibyśmy zdarzenie A, jeśli wystąpiłoby zdarzenie D i prawdziwa byłaby wiedza ξ ,
 - $p(D|A, \xi)$ to prawdopodobieństwo tego, że rzeczywiście wystąpiło zdarzenie D, jeśli zaobserwowaliśmy zdarzenie A i prawdziwa była wiedza ξ ,
 - $p(A|\xi)$ i $p(D|\xi)$ to prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia A i D, odpowiednio, przy założeniu, że prawdziwa jest wiedza ξ .
- Prowadzi to do funkcji wiarygodności:

$$L(A; D) = p(D|A)$$

Sieci bayesowskie

- Sieć bayesowska jest najpopularniejszym graficznym modelem probabilistycznym dla rozkładów dyskretnych. Jej odpowiednikiem dla rozkładów ciągłych jest sieć gaussowska.
- Sieć bayesowska to acykliczny graf skierowany, w którym wierzchołki reprezentują zmienne losowe, a krawędzie odpowiadają zależnościom między tymi zmiennymi.
 - Zwrot krawędzi reprezentuje "kierunek patrzenia" na zależności między zmiennymi losowymi (zmienna w węźle końcowym zależy od tej w węźle początkowym). Brak krawędzi między dwoma wierzchołkami oznacza, że zmienne losowe reprezentowane przez te wierzchołki są niezależne.

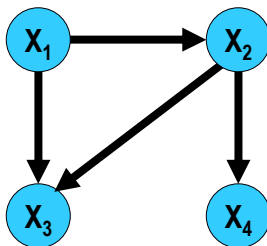
Sieci bayesowskie

- Sieć bayesowska modeluje rozkład prawdopodobieństwa w następujący sposób:
 - Niech Π_{X_i} oznacza zbiór "rodziców" wierzchołka X_i .
 - Wartość zmiennej losowej X_i można więc określić warunkowym rozkładem prawdopodobieństwa $P(X_i | \Pi_{X_i})$.
 - Wartość całego wektora losowego $\mathbf{X} = (X_1, X_2, \dots, X_n)$ można więc określić łącznym rozkładem prawdopodobieństwa

$$\prod_{i=1}^n P(X_i | \Pi_{X_i})$$

Sieci bayesowskie w EDA

- W algorytmach EDA, m.in. BOA i EBNA, sieci bayesowskie są używane do reprezentowania zależności między genami w chromosomie.
- Przykład:
 - Rozpatrzmy chromosom X o długości $d = 4$.
 - Wartość każdego genu X_1, X_2, X_3, X_4 można traktować jako wartość pewnej zmiennej losowej. Wartość całego chromosomu można traktować jako wartość pewnego wektora losowego $\mathbf{X} = (X_1, X_2, X_3, X_4)$.
 - Poniższa sieć bayesowska może więc reprezentować zależności między genami w takim chromosomie.

Sieci bayesowskie w EDA

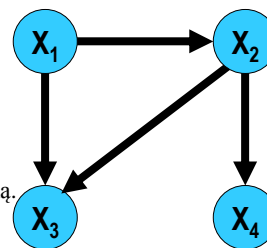
- Interpretacja takiej sieci bayesowskiej jest następująca:
 - wartość genu X_1 jest niezależna od wartości pozostałych genów,
 - wartość genu X_2 zależy od wartości genu X_1 ,
 - wartość genu X_3 zależy od wartości genu X_1 i wartości genu X_2 ,
 - wartość genu X_4 zależy od wartości genu X_2 .

- Łączny rozkład prawdopodobieństwa wektora losowego $\mathbf{X} = (X_1, X_2, X_3, X_4)$ można więc przedstawić jako

$$P(\mathbf{X} = \mathbf{x}) = P(X_1 = x_1) \\ P(X_2 = x_2 | X_1 = x_1) \\ P(X_3 = x_3 | X_1 = x_1, X_2 = x_2) \\ P(X_4 = x_4 | X_2 = x_2)$$

dla $\mathbf{x} = (x_1, x_2, x_3, x_4)$.

- Ten wzór można zastosować przy generowaniu nowych osobników według modelu zadanego przez sieć bayesowską.

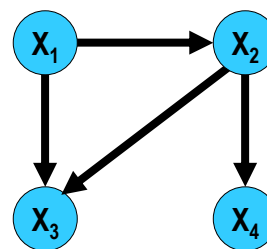
Piotr Lipiński, Algorytmy ewolucyjne w praktyce

11

Sieci bayesowskie w EDA

- Generowanie osobnika na podstawie modelu probabilistycznego opisywanego przez sieć bayesowską:

- Najpierw losujemy wartości zmiennych niezależnych.
- Znając prawdopodobieństwa $P(X_1 = 0)$ i $P(X_1 = 1)$ z jakimi zmienna niezależna X_1 przyjmuje odpowiednio wartości 0 i 1, losujemy wartość genu X_1 .
- Jeśli byłyby inne zmienne niezależne, postępujemy z nimi w taki sam sposób. Kolejność rozpatrywania tych zmiennych jest nieistotna.

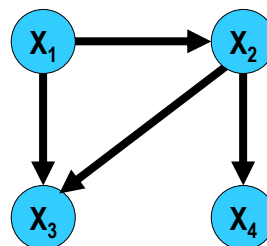
Piotr Lipiński, Algorytmy ewolucyjne w praktyce

12

Sieci bayesowskie w EDA

- W kolejnych krokach zajmujemy się zmiennymi, których rodzice mają już ustalone wartości. Kolejność rozpatrywania tych zmiennych jest nieistotna.
- Znając prawdopodobieństwa $P(X_2 = 0 | X_1 = 1)$ i $P(X_2 = 1 | X_1 = 1)$, losujemy wartość genu X_2 .

1	?	?	?
1	0	?	?

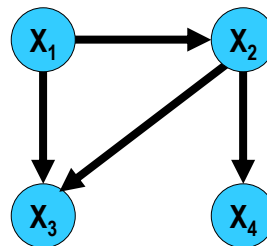
Piotr Lipiński, Algorytmy ewolucyjne w praktyce

13

Sieci bayesowskie w EDA

- Mając ustalone wartości genów X_1 i X_2 , możemy losować wartości genów X_3 i X_4 .
- Zajmijmy się najpierw zmienną X_4 . Znając prawdopodobieństwa $P(X_4 = 0 | X_2 = 0)$ i $P(X_4 = 1 | X_2 = 0)$, losujemy wartość genu X_4 .
- Na koniec zajmijmy się zmienną X_3 . Znając prawdopodobieństwa $P(X_3 = 0 | X_1 = 1, X_2 = 0)$ i $P(X_3 = 1 | X_1 = 1, X_2 = 0)$, losujemy wartość genu X_3 .

1	0	?	1
1	0	0	1

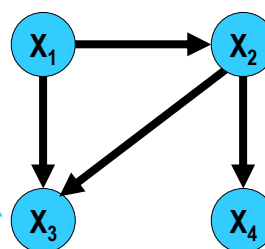
Piotr Lipiński, Algorytmy ewolucyjne w praktyce

14

Sieci bayesowskie w EDA

- Z każdym węzłem sieci bayesowskiej jest związany rozkład prawdopodobieństwa, reprezentowany przez tabelę prawdopodobieństw warunkowych.
- W przypadku rozkładów ciągłych (sieci gaussowskich) zamiast tabeli prawdopodobieństw warunkowych podawana jest gęstość rozkładu prawdopodobieństwa.

X_3	X_1	X_2	$P(X_3 X_1, X_2)$
0	0	0	0.25
0	0	1	0.10
0	1	0	0.50
0	1	1	0.95
1	0	0	0.75
1	0	1	0.90
1	1	0	0.50
1	1	1	0.05

Piotr Lipiński, Algorytmy ewolucyjne w praktyce

15

Bayesian Optimization Algorithm (BOA)

- Algorytm BOA:

```
P = Random-Population(N);  
Population-Evaluation(P, F);  
B = Bayesian-Network-Initialization();  
while not Termination-Condition()  
    P(S) = Select(P, N, M);  
    B = Bayesian-Network-Update(B, P(S));  
    P = Random-Population(B, N);  
    Population-Evaluation(P, F);  
return best of P;
```

- Znaczenie parametrów:

- F – funkcja celu
- N – liczba osobników w populacji głównej **P**
- M – liczba osobników wybieranych z populacji głównej **P** do populacji **P**^(S) (wielkość próbki)

Piotr Lipiński, Algorytmy ewolucyjne w praktyce

16

Bayesian Optimization Algorithm (BOA)

- Wyjaśnienia wymaga sposób tworzenia sieci bayesowskiej oraz estymacji prawdopodobieństw warunkowych używanych m.in. przy generowaniu nowej populacji losowych osobników według modelu zadanego przez sieć bayesowską.
 - Na początku algorytmu sieć bayesowska **B** jest siecią pustą (bez krawędzi).
 - W kolejnych iteracjach algorytm modyfikuje sieć bayesowską **B** na podstawie próbki danych **P**^(S) zawierającej najlepsze osobniki z aktualnej populacji **P**.
 - Wraz z modyfikacją sieci bayesowskiej algorytm estymuje prawdopodobieństwa warunkowe (przechowywane w tabelach związanych z węzłami sieci bayesowskiej) na podstawie próbki danych **P**^(S) zawierającej najlepsze osobniki z aktualnej populacji **P**.
- Do oceny dopasowania sieci bayesowskiej do próbki danych używa się bayesowskiej metryki Dirichleta lub jej uproszczonej wersji – metryki K2.

Bayesian Dirichlet Metric

Dopasowanie sieci bayesowskiej do próbki danych ocenia się różnymi miarami, zazwyczaj opartymi na funkcji wiarygodności. Jedną z najpopularniejszych miar jest bayesowska metryka Dirichleta (ang. *Bayesian Dirichlet Metric*):

$$p(\mathbf{B}, \mathbf{P}^{(S)} | \xi) = p(\mathbf{B} | \xi) \prod_{i=1}^d \prod_{\pi_{x_i}} \frac{m'(\pi_{x_i})!}{(m'(\pi_{x_i}) + m(\pi_{x_i}))!} \prod_{x_i} \frac{(m'(x_i, \pi_{x_i}) + m(x_i, \pi_{x_i}))!}{m'(x_i, \pi_{x_i})!}$$

gdzie

iloczyn po π_{x_i} jest po wszystkich konfiguracjach rodziców wierzchołka X_i

iloczyn po x_i jest po wszystkich wartościach wierzchołka X_i

B sieć bayesowska

P^(S) próbka danych zawierająca najlepsze osobniki z bieżącej populacji

ξ ewentualna dodatkowa wiedza *a priori*

$m(\pi_{x_i})$ liczba osobników w **P**^(S), w których rodzice wierzchołka X_i mają konfigurację π_{x_i}

$m(x_i, \pi_{x_i})$ liczba osobników w **P**^(S), w których wierzchołek X_i ma wartość x_i , a jego rodzice mają konfigurację π_{x_i}

$p(\mathbf{B} | \xi)$ dodatkowy współczynnik prawdopodobieństwa *a priori* (zazwyczaj $p(\mathbf{B} | \xi) = 1$)

$m'(\dots)$ dodatkowa informacja *a priori*, analogiczna do $m(\dots)$

(zazwyczaj $m(x_i, \pi_{x_i}) = 1$, a $m(\pi_{x_i}) = m(0, \pi_{x_i}) + m(1, \pi_{x_i}) = 2$)

Metryka K2

Jeśli nie wykorzystujemy wiedzy *a priori*, bayesowska metryka Dirichleta upraszcza się do metryki K2:

$$p(\mathbf{B}, \mathbf{P}^{(S)}) = \prod_{i=1}^d \prod_{\pi_{x_i}} \frac{2!}{(2 + m(\pi_{x_i}))!} \prod_{x_i} (1 + m(x_i, \pi_{x_i}))!$$

gdzie

iloczyn po π_{x_i} jest po wszystkich konfiguracjach rodziców wierzchołka X_i

iloczyn po x_i jest po wszystkich wartościach wierzchołka X_i

\mathbf{B} sieć bayesowska

$\mathbf{P}^{(S)}$ próbka danych zawierająca najlepsze osobniki z bieżącej populacji

$m(\pi_{x_i})$ liczba osobników w $\mathbf{P}^{(S)}$, w których rodzice wierzchołka X_i mają konfigurację π_{x_i}

$m(x_i, \pi_{x_i})$ liczba osobników w $\mathbf{P}^{(S)}$, w których wierzchołek X_i ma wartość x_i , a jego rodzice mają konfigurację π_{x_i}

Metryka K2 – przykład

- Rozpatrzmy dwie zmienne losowe X_1 i X_2 tworzące chromosom oraz populację

$$\mathbf{P}^{(S)} = \{ 00, 00, 00, 11 \}$$

- Policzmy K2 dla sieci bayesowskiej $\mathbf{B}_{\text{empty}}$ bez żadnych krawędzi:

Ponieważ $m'(x_i, \pi_{x_i}) = 1$, to $m'(\pi_{x_i}) = m'(0, \pi_{x_i}) + m'(1, \pi_{x_i}) = 2$.

Łatwo wyliczyć, że

i	x_i	π_{x_i}	$m(x_i, \pi_{x_i})$
1	0	0	3
1	1	0	1
2	0	0	3
2	1	0	1

Zatem

$$p(\mathbf{B}_{\text{empty}}, \mathbf{P}^{(S)}) = \frac{2!}{(2+4)!} (1+3)!(1+1)! \frac{2!}{(2+4)!} (1+3)!(1+1)! = \frac{4}{225}$$

Metryka K2 – przykład

- Policzmy K2 dla sieci bayesowskiej $\mathbf{B}_{1 \rightarrow 2}$ z krawędzią od X_1 do X_2 :

Ponieważ $m'(x_i, \pi_{x_i}) = 1$, to $m'(\pi_{x_i}) = m'(0, \pi_{x_i}) + m'(1, \pi_{x_i}) = 2$.

Łatwo wyliczyć, że

i	x_i	π_{x_i}	$m(x_i, \pi_{x_i})$
1	0	0	3
1	1	0	1
2	0	0	3
2	0	1	0
2	1	0	0
2	1	0	1

Zatem

$$p(\mathbf{B}_{1 \rightarrow 2}, \mathbf{P}^{(S)}) = \frac{2!}{(2+4)!} (1+3)!(1+1)! \frac{2!}{(2+3)!} (1+3)!(1+0)! \frac{2!}{(2+1)!} (1+1)!(1+0)! = \frac{8}{225}$$

- Sieć bayesowska $\mathbf{B}_{1 \rightarrow 2}$ zatem lepiej modeluje próbkę danych niż sieć $\mathbf{B}_{\text{empty}}$.

Bayesian Optimization Algorithm (BOA)

- Jak skonstruować sieć bayesowską \mathbf{B} dobrze modelującą próbkę danych $\mathbf{P}^{(S)}$?

- Naiwne podejście to sprawdzenie wszystkich możliwych sieci bayesowskich i wybranie sieci najlepiej modelującej próbkę danych.
 - W praktyce liczba wszystkich możliwych sieci bayesowskich jest zbyt duża do przejrzania.
 - Można wprowadzić ograniczenia na rozpatrywane sieci bayesowskie, na przykład przez ograniczenie maksymalnego stopnia wierzchołka sieci bayesowskiej, co przy niewielkich problemach optymalizacji pozwoli przejrzeć wszystkie sieci bayesowskie.
- Bardziej efektywne jest podejście heurystyczne, które zastosowano w algorytmie BOA.
 - Algorytm rozpoczyna działanie z pustą siecią bayesowską bez krawędzi.
 - W każdej iteracji algorytmu ewolucyjnego, algorytm modyfikuje sieć bayesowską \mathbf{B} na podstawie próbki danych $\mathbf{P}^{(S)}$ używając algorytmu zachłannego, który próbuje poprawić aktualną sieć bayesowską przez wykonywanie następujących operacji:
 - dodanie losowej krawędzi,
 - usunięcie losowo wybranej krawędzi,
 - zmiana kierunku losowo wybranej krawędzi.

Bayesian Optimization Algorithm (BOA)

□ Jak estymować prawdopodobieństwa warunkowe (przechowywane w tabelach związanych z węzłami sieci bayesowskiej) na podstawie próbki danych $\mathbf{P}^{(S)}$?

■ Prawdopodobieństwa warunkowe są estymowane na podstawie próbki danych przez częstości występowania odpowiednich osobników w rozważanej próbce danych.

■ Przykład:

$$P(X_3 = 1 | X_1 = 0, X_2 = 0) = m / M$$

gdzie

M liczba osobników w $\mathbf{P}^{(S)}$, w których $X_1 = 0$ oraz $X_2 = 0$,

m liczba osobników w $\mathbf{P}^{(S)}$, w których $X_1 = 0$, $X_2 = 0$ oraz $X_3 = 1$.

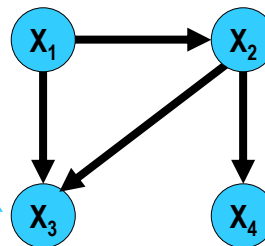
Hierarchical Bayesian Optimization Algorithm (hBOA)

□ Jeden z problemów algorytmu BOA stanowią duże tabele prawdopodobieństw warunkowych związane z węzłami sieci bayesowskich.

■ Na przykład dla binarnej zmiennej losowej, która zależy od 10 innych binarnych zmiennych losowych, w tabeli musi znaleźć się $2 \times 2^{10} = 2^{11}$ wierszy!

■ Problem ten rozwiązano w algorytmie Hierarchical Bayesian Optimization Algorithm (hBOA), w którym wykorzystano drzewiaste struktury lokalne.

X_3	X_1	X_2	$P(X_3 X_1, X_2)$
0	0	0	0.25
0	0	1	0.10
0	1	0	0.50
0	1	1	0.95
1	0	0	0.75
1	0	1	0.90
1	1	0	0.50
1	1	1	0.05

Hierarchical Bayesian Optimization Algorithm (hBOA)

- Wykorzystanie struktur lokalnych w sieciach bayesowskich:
 - pełna tabela prawdopodobieństw warunkowych (jak w BOA),
 - tabela zawierająca "najważniejsze" prawdopodobieństwa warunkowe, pozostałe są aproksymowane na ich podstawie
 - Przykład: Tabela nie zawiera $P(X_3 = 0 | X_1 = 0, X_2 = 1)$, ale zawiera $P(X_3 = 0 | X_1 = 0)$.
Przyjmuje się wówczas $P(X_3 = 0 | X_1 = 0, X_2 = 1) = P(X_3 = 0 | X_1 = 0)$,
 - wykorzystanie drzew decyzyjnych aproksymujących tabelę prawdopodobieństw warunkowych (jak w hBOA).

X_3	X_1	X_2	$P(X_3 X_1, X_2)$
0	0	0	0.25
0	0	1	0.10
0	1	0	0.50
0	1	1	0.95
1	0	0	0.75
1	0	1	0.90
1	1	0	0.50
1	1	1	0.05

